

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

5/2022
31. årgang

**Og Gud sa: Jorden skal la gress
spire fram, og planter som sår seg,
og frukttrær som bærer frukt med
frø i, på jorden, hvert etter sitt slag.
Og det ble slik. 1 Mos 1:11**

I dette nummeret:

- Ordet, sangen og bønnen
- Når samfunnet rakner
- Pride truer barn, kvinnen, fornuften, troen og demokratiet

www.bibelsk-tro.no

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, Mangor Goa, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, Sivilingeniør John Peder Samdal, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg, Controller Finn-Widar Knutzen, lærer Kåre Nordpoll

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, Controller Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø,

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Foto på forsiden:
Rebekka D. Schweiz
Pixabay

Ordet, sangen og bønnen	
<i>Leder. Av Olav Hermod Kydland</i>	4
Krig mot de hellige	
<i>Andakt. Av Hans Erik Nissen</i>	5
Den store, hvite flokk	
<i>Bokklipp. Av Ole Hallesby</i>	6
På ditt kors mitt håp jeg grunner	
<i>Dikt. Av Edin Holme</i>	7
Stor sorg i indiske menigheter	
<i>Info. Av Steinar Handeland</i>	8
Å følge etter Jesus	
<i>Guds ord og løfter. Av Per Bergene Holm</i>	8
Alminnelig og spesiell åpenbaring, Lov og Evangelium	
<i>Bibelforum. Av Peter Olsen</i>	9
Når samfunnet rakner	
<i>Aktuelt emne. Av Per Haakonsen</i>	12
Menneskets skapelse, fall og gjenopprettelse	
<i>Bibelforum. Av Olav Hermod Kydland</i>	14
Syndenes forlatelse	
<i>Bokklipp. Av Carl Olof Rosenius</i>	21
Pride truer barn, kvinnen, fornuften, troen og demokratiet	
<i>Åndssituasjonen. Av Kjell Skartveit</i>	21
De venter	
<i>Bokklipp. Av Asbjørn Aavik</i>	23
Misjonen og Jesu gjenkomst	
<i>Bokklipp. Av Carl Fr. Wisløff</i>	24
Vintreet og grenene	
<i>Bokklipp. Av Frank Jacobsen</i>	25
Sannheten og løgner	
<i>Bokklipp. Av Bo Harald Giertz</i>	29

**Bred dina vida vinger, o Jesus över mig
och låt mig stilla vila i ve och väl hos dig!
Bliv du mitt alt i alla, min visdom och mitt råd,
och låt mig alle dagar få leva blott av nåd!**
(Lina Sandell 1865)

Ordet, sangen og bønnen

AV OLAV HERMOD KYDLAND

”La Kristi ord bo rikelig blant dere, så dere lærer og formaner hverandre i all visdom med salmer og lovsanger og åndelige viser og synger med takknemlighet i deres hjerter for Gud.” (Kol 3,16)
Guds ord oppfordrer oss til å lese og høre Hans ord. Det er nemlig ved forkynnelsen av Guds ord vi har blitt frelst. Guds ord i lovens form avslører oss som syndere overfor en hellig Gud. Lovens pedagogiske bruk driver oss til Kristus. Den botferdige synder får ta imot frelsen i Jesus Kristus, får da syndenes forlatelse, blir rettfærdiggjort og blir født på ny.

Hvordan vi skal leve som kristne i en anti-kristelig verden, har vi mye å lære av de første kristne. Det er livsviktig for Guds folk å holde urokkelig fast ved Guds hellige ord, de helliges samfunn, nattverden og bønnene. (Apg 2,42). For svikter det på noen av disse områdene, kan det få fatale konsekvenser både for den enkelte og for forsamlingen.

Guds barn oppfordres til å lære og formane hverandre med salmer, sanger og åndelige viser og syngende med takknemlighet i sine hjerter for Gud. Det er godt å merke Åndens samfunn med andre kristne som er på veg mot det samme mål, himmelen. Men det er sårt og tungt å tenke på at så mange som ikke har tatt imot frelsen i Jesus Kristus, ja, også blant våre nærmeste. Heldigvis kan vi nevne deres navn for Herren og be om frelse for den enkelte. Da er det godt å lytte til Trygve Bjerkrheims sang ”Det er makt i de foldede hender.”:

Det er makt i de foldede hender,
i seg selv er de svake og små.
Men mot allmaktens Gud du dem vender:
Han har lovet at svar skal du få

Kor:
Det er svar underveis, engler kommer med bud.
Om det drøyer, det fram dog skal nå.

For det lovet jo løftenes trofaste Gud:
Kall på meg, og du hjelpen skal få!

Du som ber for ditt barn, dine kjære,
er i forbønn fra år og til år.
Om du du tålmodets lekse må lære,
himplens bønnesvar engang du får.

Bjerkrheim forteller om en gammel mann som lå på et sykehus med store smerter. Mens han lå der i sin nød, kom han til å tenke på en sangstrofe han hadde hørt i ønskekonserten om de foldede hender: ”Kall på meg, og du hjelpen skal få!”

Derfor foldet han sine hender og ba til Gud. På forunderlig vis forsvant smertene, og himmelen kom inn i hans sjel. Han ble et nytt menneske og fikk fred med Gud, forteller Bjerkrheim som senere fikk møte denne mannen før han døde.

Bønn er henvendelse til Gud og samfunn med ham ved Jesus Kristus. Både Det gamle- og Det nye testamente forteller om menn og kvinner som i ulike situasjoner i livet, ble bønnehørt og utfridd. Det er blitt sagt at bønn er ikke en visitt hos Gud, men et vedvarende samliv.

Salmenes bok er i stor utstrekning en bønnebok hvor bønnene tar form som forbønn, takkebønn, lovprisning og tilbedelse. Martin Luther har uttalt: ”Der ser du alle hellige inn i hjertet”.

I Det nye testamente har Jesus lært oss hvordan vi skal be. Den mest kjente bønningen er ”Fader vår!”

Hvem har lov eller rett til å be? Alle har lov til det. Men Heb 11,6 nevner to ting som er nødvendige forutsetninger for en rett bønn:

”Men uten tro er det umulig å være til behag for Gud. For den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham”.

Den som vil be, må for det første tro at Gud

er til, og for det andre at Gud svarer den enkelte som søker han.

Ubesvarte bønner kan ofte bli et tankekors. Hvorfor svarer ikke Gud? Om ikke Gud svarer med en gang, så hører han likevel bønner. Han gjemmer de enkeltes bønner i sine gullskåler i himmelen, sier Guds ord. Når gullskålen er full, kommer gjerne bønnehørelsen.

Ved slutten av livet er det mange tanker som opptar Guds barn. Særlig er det tanken om hvordan det vil bli å forlate denne jord og bli skilt fra sine kjære. Men enda mer tanken om hvordan det vil bli å stilles fram for tronen en gang. Gud være takk, jeg er ikke alene, Jesus er med meg. Han tok mine synder på seg og døde en stedfortredende død, ikke bare for meg, men for hele verden. Veggen til himmelen er åpnet, men bare de som tar imot Jesus og blir døpt, vil komme inn i Guds fullkomne rike.

Fredrik Wisløff har reflektert over mange av disse spørsmål. Avslutningsvis skriver han i sin bok "Med Ham til Golgata": "Jesus, vil du holde korset for meg når jeg skal herfra? I min siste hårde time; Herre Krist, bli hos meg da!

Når dødens dype dal blir mørk, når mitt hjerte banker sine siste slag, når øyet skal briste i døden; når min fot skal inn på ukjent land; når min sjel skal stilles for tronen og dømmes, når mitt liv skal legges i vektskålen

og veies, – ja, Jesus, vil du holde korset for meg da? Da blir dødsdalen lys. Da blir min domsdag min kroningsdag, da blir evigheten fylt av bare jubel. En pris og takk for det dyrebare korset.

Gjennom hele evigheten skal Lammet og korset stå for mitt øye."

Hvordan er det så med deg som leser dette? Skal Lammet og korset stå for deg gjennom hele evigheten? Hvis du ikke er beredt: Ta imot Jesus nå mens det ennå er nådetid! □

Krig mot de hellige

AV HANS ERIK NISSEN

"Og det ble gitt det (dyret) å føre krig mot de hellige og seire over dem." (Åp 13,7)

Noen av Bibelens ord er rystende og tvinger oss til stillhet. I Åpenbaringen er dyret en betegnelse for Antikrist, som skal regjere over hele jorden, og som alle skal tilbe. Han skal føre krig mot de hellige og seire over dem.

Hans seier innebærer ikke at alle kristne skal fornekte Jesus. Men alle skal inn i fryktelige lidelser. Jesus taler om de utvalgte, som trengselstiden vil bli forkortet for.

Kan ikke Gud hindre dette? Jo, det kan han, for han er den allmektige. Men han gjør det ikke. Tvert imot! Guds ord understreker at

det er Gud som har gitt Antikrist makt til å føre krig mot de hellige.

Vi fatter ikke Guds tanker. Som himmelen er høyere enn jorden, er hans tanker høyere enn våre.

Men Herren har åpenbart seg i Ordet. Det sier at hans forhold til lidelsen er et annet enn vårt. Gud bruker lidelsen. Gjennom den danner han sitt folk i Jesu bilde.

En tjener er ikke større enn herren sin. Jesu disipler må gå i hans spor. Ved enden av hans vei stod et kors. Det står også ved enden av vår vei.

Mørket på jorden vil tilta, og lysets barn vil mer og mer skille seg ut fra andre. De vil oppleve press, og den direkte forfølgelse vil bli alminnelig.

Da vil Satan komme med sitt spørsmål; Er

det ikke bedre å gi opp? Han frister deg til å forlate lidelsesveien. Fornekter du Jesus, vil verden smile til deg igjen.

Men er det veien fram? Er det ikke bedre å tilhøre det forfulgte folk som vandrer mot herligheten? Tenker du på evigheten, kan du ikke være i tvil. ”For hva gagner det et menneske om han vinner hele verden, men tar skade på sin sjel?”

Følg Jesus! ”Når du går gjennom ild, skal du ikke svies, og luen skal ikke brenne deg. For jeg er Herren din Gud, Israels Hellige, din frelser.”

(”Ett er nødvendig”, 23.aug.) □

Den store, hvite flokk

AV OLE HALLESBY

”Deretter så jeg – og se: En stor skare som ingen kunne telle, av alle folkeslag og stammer og folk og tungemål. De stod for tronen og for Lammet, kledd i lange hvite kjortler, og med palmegrener i sine hender.” Åp 19,13

Det er Allehelgendagsteksten disse ordene er tatt ifra. Guds stridende kirke her nede vender sine øyne opp mot den triumferende. Vi takker Gud for dem som har seiret og har palmegrener i sin hånd. Vi har visst alle noen av våre kjære der oppe. Og vi takker Gud for dem, selv om takken blandes med tårer.

Og vi takker Gud fordi skaren er så stor at ingen kan telle dem. Vi er ikke vant til så store tall. På denne jord er vi alltid den lille flokk. Først når vi samles fra alle tider og alle ætter, får vi se den store hvite flokk, som tusen berge full av snø. De er alle ferdige med den store trengsel.

Men vi er ikke ferdige. Og i dag vil Herren trøste sine trette vandringsmenn. –Salige er dere som gråter, for dere skal le! sier han. Salige er de som er på vei til det evige gjestebud, selv om veien er smal og steil, og tornene stikker din

fot. Salig er du som er elsket av Gud, selv om menneskene smiler og spotter og forfølger deg. De der oppe har lidd som du.

Her gikk de under stor forakt,
men se dem nå i deres prakt
for tronen stå
med kronen på
i himlens prestedrakt.
Sant er det, i så mangen nød
en tårestrøm på kinnen fløt.

(854:2a. H. A. Brorson, 1765)

Trette venn! Sett deg nå litt på veiens kant og hvil ditt trette hjerte. Se opp! Og takk din frelser, som brøt veien for deg med sitt blod. Han gleder seg over hvert skritt du tar. Og venter på den stund da du lukker ditt øye her for å slå det opp til evig undring i Guds himmel. O, Gud skjæ lov!

(Fra andaktsboken ”Daglig fornyelse”, Lutherstiftelsens Forlag, Oslo 1969) □

På ditt kors mitt håp jeg grunner

Av Edin Holme

På ditt kors mitt håp jeg grunner,
om ditt kors min arm jeg slår.
Skjul min synd i dine vunder,
leg meg, Krist, ved dine sår.
Gjør meg ren og gjør meg god,
gjør meg sterk ved korsets blod.
La meg midt i sorg og våde
finne trøst ved korsets nåde.

Herre, hva jeg enn skal friste,
vern du hjertets skatt og del.
La meg aldri korset miste,
brenn dets merke i min sjel.
Og i dødens tunge stund
gi meg fred på korsets grunn.
Lys meg i de mørke daler
med ditt kors til himlens saler.

Stor sorg i indiske menigheter

AV STEINAR HANDELAND

Sist helg (28/8) kom denne fortvile meldingen fra Anantagiri - jungelen: 3 drepte pastorer og 6 hardt skadde menighetsmedlemmer.

Først ble en pastor drept av lynet i et forrykende uvær, da han skulle redde inn 30 kuer og okser, som også ble slått ihjel av lynet. Tilbake satt en fattig mor med to barn.

Nesten samtidig gikk en flokk kristne på vei gjennom jungelen til en gudstjeneste i en annen menighet i Anantagiri - jungelen. Da ble de angrepet av en rasende bjørn som drepte to av pastorene og skadde seks andre brødre i menigheten. Det var intet sykehus der, og leder Bob Luke Gandhi måtte kjøre nesten 50 mil for å hente dem til sykehusbehandling og opera-

sjoner. Men da India ikke har NAV og trygder og fritt sykehusopphold, så kom spørsmålet: Hvem skal betale utgiftene?

Vi hadde håper på hjelp til en "kronerulling" eller innsamling fra noen aviser, men ingen vil ta inn ett ord eller noen bilder, heller ikke noe om de farløse barna og de hjelpeløse, fattige mødrene i jungelstammene.

Vil noe støtte arbeidet til Bethel Assembly i India så kan dere bruke

**Vipps: 712003
eller bankgiro:
3030.38.96194**

Å følge etter Jesus

AV PER BERGENE HOLM

Hvetekornet legges i jorden. Det skal dø, men gjennom kornets død blir det til liv og mangfoldig frukt. Denne "hvetekornets lov" gjaldt vår Frelser. Han ble til liv for oss gjennom sin død. Men det er også slik med hver enkelt kristen. Vi tror så lett at det er gjennom ytre seier og makt Guds rike går fram. Men slik er det ikke.

De første kristne vant ikke innflytelse gjennom kirkemakt eller politisk posisjon, men gjennom lidelsens og martyriets vitnesbyrd. Åndskraften avtok mer enn den tiltok etter hvert som kirkemakten ble større. Fra Konstantins tid til i dag har kirken og dens menn vært i førersetet i store deler av Europa. Men det kirken har vunnet i makt og posisjon, har den tapt i åndskraft!

I dag er bibel og sann kristendom igjen et fremmedelement i Europa. Åndseliten, den

religiøse og politiske elite har ikke mye til overs for Bibelen, verken dens åpenbaring om Gud, skapelsen, mennesket, historien, dens bud eller frelsesbudskap.

Det er ikke plass til bibeltroende i akademiske institusjoner, selv ikke i "kirken". Det trues med økonomisk boikott mot de institusjoner med videre som holder fram de bibelske sannheter slik de er gitt av Gud, og det reises anklager om hatkriminalitet og diskriminering mot enkeltpersoner som frimodig holder fram Skriftens ord.

Det kirken har vunnet i makt og posisjon, har den tapt i åndskraft. Nå har sanne kristne en gylden anledning til å følge Jesus og apostlene i deres lidelse, utfylle det som mangler i Kristuslidelser (Kol 1,24), om de bare er villige til å bære korset og vanæren som følger med å være tro mot Skriften i lære og liv. Hvilket vitnes-

byrd er det ikke om det evige livs håp, når en kristen tåler urett enda han bare i kjærlighet og troskap lærer og lever i samsvar med Bibelens ord (jf. 1 Pet 3,8–17)?

Hvilket vitnesbyrd er det ikke når en kristen som anklages, i stedet for å fornekte enhver svikt og rettferdiggjøre seg selv, tåler anklager og opptrer med ydmykhet og barmhjertighet mot sine motstandere, også om anklagene er urettferdige (jf. Josef)?

Det virker imidlertid som mange er mer opptatt av å være så konform med tidsånden som mulig. Man fører en apologetikk som skal vise kristendommens aktualitet og sannhet gjennom å holde mål for tidsåndens domstol. En søker ikke konfrontasjon med tidens filosofiske og vitenskapelige ideer og dogmer. En søker aller minst konfrontasjon med tidens

kulturelle malstrøm, om det er innen musikk, film eller litteratur.

I stedet skal en redde kristendommen gjennom tilpasning på alle områder. Slik blir "kristendommens forsvarere" den sanne kristendoms alvorligste trussel og fiende. Det er vår sørgelige situasjon i dag, i kirke og bedehus. □

Alminnelig og spesiell åpenbaring

Lov og Evangelium

AV PETER OLSEN

Vi skiller mellom alminnelig og spesiell åbenbaring. Gjennom naturen, samvittheten og historien åbenbarer Gud sin kraft og sin godhet for alle mennesker. Det er den alminnelige åbenbaring. Desuten har Gud gitt den spesielle åbenbaring med ord gjennom Israels profeter og apostler. Det er Bibelen. Vi ser først på den alminnelige og deretter på den spesielle åbenbaring.

1. Den alminnelige åbenbaring i naturen

Paulus skriver: "For det en kan vite om Gud, ligger ... åpent for dem; for Gud har åpenbaret det for dem. For hans usynlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, har vært synlig fra verdens skapelse av. Det kjennes av hans gjerninger" (Rom 1,19f). Til hedningene i Lystra sier han: "Men han lot seg ikke uten vitnesbyrd. Han gjorde godt. Fra

himmelen sendte han dere regn og fruktbare årstider, og han mettet deres hjerter med føde og glede." (Apg 14,17).

David er mer poetisk: "Himlene forteller Guds ære, hvelvingen forkynner hans henders verk. Den ene dagen lar sin tale strømme fram til den andre, og den ene natten forkynner den andre sin kunnskap. Det er ikke tale, det lyder

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro som pdf som vedlegg til e-mail. Dersom du ønsker det, vennligst oppgi ditt navn og adresse + din e-mailadresse til btpost@bibelsk-tro.no

ingen ord, deres røst høres ikke. Men målesnoren deres er gått ut over hele jorden, deres ord til jorderikes ender. I dem har han reist et telt for solen.” (Sal 19,2-5).

Job utfordrer oss: *”Spør bare dyrene, de skal lære deg. Spør himmelens fugler, de skal si deg det. Eller tal til jorden, og den skal lære deg, og havets fisker skal fortelle deg det. Hvem skjønner ikke av alt dette at det er Herrens hånd som har skapt det. Det er han som har i sin hånd hver levende sjel og hvert menneskelegemes ånd.”* (Job 12,7-10).

Den apokryfe Visdommens Bok fra 2. århundrede før Kristus tilføyer: *”Aldeles tomme var jo alle de mennesker, som ikke visste noe om Gud, og som ikke ut fra de gode ting, de kunne se, var i stand til å erkjenne ”ham, som er”, og som ikke lærte bygmesteren å kjenne ved å iaktta hans verk... for fram av storheten og skjønnet i det skapte trer bildet av dens opphavsmann”* (Visd 13,1+5)

Paulus formulerer seg på samme måte: *”I stedet ble de tomme i sine tanker”* (Rom 1,21). *”Og de byttet bort den uforgjengelige Guds herlighet mot et bilde, en avbildning av et forgjengelig menneske* (1,23), og de levde i synd, selv om de visste fra naturen, *”at de som gjør slikt, fortjener døden.”* (1,31) *for at de skal være uten unnskyldning.* (1,20).

Når Paulus sier: *”De kjente Gud”* (1,21), så svarer mange i dag: *”Vi har ikke noe kjennskap til Gud!”* Men Paulus fastholder sin dom: *”Jo, dere har! Men dere undertrykker det kjennskap til Gud, som naturen gir dere!”*

2. Den alminnelige åpenbaring i samvittigheten

Det er ikke bare naturen omkring oss, men også naturen i oss, som taler slik om Gud. Paulus fortsetter: *”De viser at den gjerning loven krever, er skrevet i deres hjerter. Om det vitner også deres samvittighet og deres tanker, som innbyrdes anklager dem eller også forsvarer dem”* (Rom 2,15). Den alminnelige åpen-

baring i samvittigheten betyr, at de som *”ikke har loven”* er *”seg selv en lov”* (2,14). Selv om hedningene ikke har Guds lov verbalt gjennom Israels profeter og apostler, så har de Guds lov skrevet i deres samvittighet. Derfor vet de fra sitt indre hvordan de bør leve, og at den som ikke lever slik, fortjener å dø. Guds lov sier: *’Gud er kjærlighet, og slik skal du også være!’* Menneske kan med et vist hell undertrykke denne stemme ved å fylle deres liv med aktivitet og deres hoder med larm. Men på dommedag kan de ikke lenger unngå Guds røst. Da vet de, at de er skyldige. Da vet de også, at de hele livet har undertrykket denne røst.

Naturens stemme er Guds kall. Han krever mennesker til regnskap ved å peke på deres synd. Ved det skaper Han en klangbund i dem for evangeliets tale om syndernes forlatelse. Men så lenge mennesker undertrykker denne røst, får de heller ikke for alvor bruk for syndenes forlatelse. Samtidig er samvittigheten med til å gjøre det uutholdelig for oss i denne verden. Uten samvittigheten hadde vi levd under jungleloven. Det er den alminnelige åpenbaring som gjør at samfunnet ikke bryter sammen i ondskap. Men innimellom trekker Gud sin hånd tilbake, så det sosiale liv bryter sammen og ondskaper får fritt løp. Det har vi sett mange ganger i historiens løp. Vi kan bare tenke på de mange folkedrap i det 20. århundrede.

3. Den alminnelige åpenbaring i historien

Paulus sier til hedningene i Athen: *”Gud, han som skapte verden og alt som i den er, og som er, han som er herre over himmel og jord, han bor ikke i templer som er bygd med hender... For det er ham selv som gir alle liv og ånde og alle ting... Han lot alle folkeslag av ett blod bo over hele jorderike, og han satte faste tider for dem og bestemte grenser mellom deres bosteder – for at de skulle søke Gud... For i ham er det vi lever og rører oss og er til”* (Apg 17,24-28). Alle folkeslag har fått sine tider og grenser av Gud. Disse tider

og grenser skifter i historiens løp, men disse endringene kommer også fra Gud.

Daniels Bok kap.4-5 har dette stadige omkvad: *"Den Høyeste er hersker over det jordiske kongerike, og... han gir det, til hvem han vil"* (4,14). Vi skal merke oss at Daniel sier dette til de hedenske konger Nebukadnesar og Belsasar. Den første ble fjernet fra tronen av Gud, inntil han forstod, at *"den Høyeste er hersker over det jordiske kongerike og gir det til, hvem han vil"* (4,29). Da Nebukadnesar innså det, ble han konge igjen (4,31-32). Belsasar ble også fjernet fra tronen, men han fikk den ikke tilbake, for den *"Gud, som holder ditt liv og alle dine veier i sin hånd, har du ikke æret"* (5,23).

Gjennom Jeremia sier Gud: *"En gang taler jeg om et folk og et rike, og sier at jeg vil rykke opp og rive ned og ødelegge. Men dersom det folket som jeg har talt om, omvender seg fra sin ondskap, da angrer jeg det onde som jeg hadde tenkt å gjøre mot det. Og en annen gang taler jeg om et folk og et rike, at jeg vil bygge og plante. Men dersom de gjør det som er ondt i mine øyne, og ikke hører på min røst, da angrer jeg det gode som jeg hadde tenkt å gjøre."* (Jer 18,7-10). Dette gjelder ikke kun Israels folk. *"For Gud er hele jordens konge"* (Sal 47,8). Derfor sier salmisten til Gud: *"Du dømmer folkene rettferdigt, og du leder folkeslagene på jorden"* (Sal 67,5). Vi må lære å se Guds

hånd i folkenes historie. Han gir forskjellige tider og grenser, for at de skal søke Ham. Engelskmennene formulerer det på denne måte: "History is His story!" Historien er Guds fortelling!

4. Den spesielle åpenbaring i Bibelen

Gjennom den alminnelige åpenbaring i naturen, i samvittigheten og i historien har Gud kun åpenbart sin lov. Evangeliet finner vi i den spesielle åpenbaring, dvs. i Bibelen. Man kan ikke lese ut av naturen eller av samvittigheten at Guds Sønn ble menneske og døde for våre synder omkring år 30 e.Kr. Og selv om Jesus levde og døde i historien, forteller den oss ikke hvorfor. Kun den spesielle åpenbaring med ord forklarer dette for oss. Det egentlige evangelium er nemlig ikke at Gud er kjærlighet. Dette er hva loven sier. Evangeliet forteller oss, hva Gud i sin kjærlighet har gjort for å frelse oss: Han har *"sendt sin sønn som et sonoffer for våre synder"* (1 Joh 4,10).

Guds spesielle åpenbaring er diskriminerende. Det vil si: Gud utvalgte noen mennesker for å tale til dem og for å la dem forkynne dette videre til alle andre. Han utvalgte Abraham og hans slekt. Han utvalgte Moses og Josva. Og Han utvalgte Israels folk. For dem åpenbarte Gud sitt Ord. Sal 147,19f sier: Gud *"Han kunngjorde for Jakob sitt ord, for Israel sine bud og sine lover. Slik har han ikke gjort mot noe hedningefolk."* Da tidens fylde kom,

CD

"Jeg takker deg, Herre!"
med sang av Torvald Kjetilstad

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

sendte Gud sin egen Sønn til Israel. Men når Gud gjorde det på denne diskriminerende måte, var det, for *"at det i hans navn skal omvendelse og syndenes forlatelse forkynnes for alle folkeslag..."* (Luk 24,47). De skulle ikke holde Guds Ord for seg selv, men være Hans vitner "både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende" (Apg 1,8).

Gud gav selv det ord til Israels profeter og apostler som de skulle forkynne for andre. Apostelen Peter sier om profetene: *"For aldri er noe profetord brakt fram ved menneskers vilje, men de hellige Guds menn talte drevet av Den Hellige Ånd"* (2 Pet 1,21). Profetene sier det gang på gang med uttrykk som disse: *"Herrens ord kom til meg"* (Jer 1,4), *"Herrens Ånd taler gjennom meg, og hans ord er på min tunge"* (2 Sam 23,2), og *"Så sier Herren"* (Am 1,3). Det nye Testamente bekrefter at Gud talte ved profetene (Matt 2,15-17). Det gjelder også om profetenes skrifter, at de *"er innåndet av Gud"* (2 Tim 3,16). Det skulle nok snarere oversettes: 'De er åndet ut at Guds munn.' Derfor bærer disse skriftene fortsatt den Ånd med seg, som gav dem, og derfor kan de gi *"visdom til frelse,"* sier Paulus (3,15). Fordi De hellige Skrifter er Guds Ord, er det *"levende og virksomt og skarpere enn noe tveegget sverd"*

(Heb 4,12). Dette ord trenger gjennom marg og ben og dømmer våre innerste tanker. Men samtidig formår det å gjennføde oss (1 Pet 1,23), å oppbygge oss og gi oss arven i Guds rike (Apg 20,32).

Guds Ord er nemlig ikke bare ord. Han er selv til stede i sitt ord. Når vi leser eller hører Guds ord, blir vi stillet inn for Guds ansikt. Det blir dommedag på forhånd, hvor vi går enten til høyre eller til venstre. Også på denne måte er Guds Ord diskriminerende: Det setter et skille mellom mennesker. For noen, men ikke for alle, blir møte med Guds Ord til evig liv.

Lov og Evangelium

Denne frelsende virkning har den spesielle åpenbaring i Bibelen, og kun den, for kun Bibelen kjenner evangeliet. Den alminnelige åpenbaring i naturen, i samvittigheten og i verdenshistorien åpenbarer kun Guds lov. Den gjør oss skyldige. Den alminnelige åpenbaring vet ikke om Guds Sønn, som ble menneske og døde for våre synder på et kors. Dette evangelium finner vi kun i den spesielle åpenbaring. Derfor må de som har hørt evangeliet, fortelle det videre til andre i Jerusalem, i Judea og Samaria og like til jordens ende. □

Når samfunnet rakner

AV PER HAAKONSEN

Det hender at mennesker som har bodd lenge i utlandet og som vender tilbake sier: Norge er blitt så forandret, vi kjenner det nesten ikke igjen. De tenker da først og fremst på menneskene, på de holdninger, tanker og meninger som de møter. Det "Nye Norge" virker så fremmed på dem.

Jeg prøver å forklare.

Norge er ikke lenger en nasjonalstat. De tradisjoner, leveregler og verdier som de kjente fra før, er blitt erstattet av det globale og multikulturelle samfunn. Nå er det innvandring og kulturell mangfold som gjelder. Vår egen nasjonale arv må tre i bakgrunnen for at mangfoldet kan trives blant oss. Det gjelder

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

ikke minst vår kristne arv som må gi plass for andre religioner, som islam. Siktepunktet skal være det globale, ikke det nasjonale. Det er det internasjonale fellesskap som skal være det styrende.

Den globale tenkning har ført til klimahysteri, det grønne skifte, økte strømpriser og dyrtid. Nå er det kloden som skal reddes, ikke nasjonen.

Den globale tenkning har også ført til nedtoning av det nasjonale. Å tenke nasjonalt betyr å krenke andre mennesker og kulturer. Kristendommen som er en av bærebjelkene i vår nasjonale arv, hører derfor ikke hjemme i den globale visjon. Å gi prioritet for kristen tro virker også krenkende overfor annerledes troende. Her tenkes i første rekke på den sekulære del av befolkningen og på islam.

Vår nasjonale bevissthet skal bygges ned til fordel for fremmede kulturer. Erna Solberg sa det slik: "Man har ikke noen særrettigheter i Norge fordi man har sine røtter her." Det er i samme gate som det den tidligere statsminister Fredrik Reinfeldt sa: "Sverige tilhører de innvanderne som er kommet til landet og ikke de svensker som bor der." Det politiske lederskap i de to land ønsker å bygge ned vår nasjonale identitet.

Det er i sin alminnelighet en uhørt tanke at vi som har bodd her i generasjoner ikke skulle ha førsteprioritet på vårt eget land. Det er dessuten helt ubibelsk.

Med i dette bildet hører også tanken om det frigjorte mennesket – det autonome mennesket. Dette står i kontrast til det kristne menneskesyn – det trellbundne mennesket. Mennesket i vår tid ønsker ikke å ha andre guder enn seg selv. Mennesket skal ha frihet til å gjøre hva det vil uten å føle seg bundet av normer og tradisjoner.

Pride parader er et uttrykk for dette. Mennesket skal ha frihet til å elske hvem det vil, heter det. Pride paraden i Oslo ble for få år siden frontet av en dansende Jonas Gahr Støre som også skal ha uttalt at de som ikke kan slutte opp om Pride er å forstå som

ekstremister. Dette er illevarslende og vitner om en intolerant holdning som i første rekke rammer oss kristne.

Kristendommen har Bibelen som utgangspunkt. Den taler om at vi som kristne er Jesu Kristi tjenere, eller Jesu Kristi treller som det egentlig står etter grunnteksten. At vi er Jesu Kristi treller betyr at vi er hans eiendom. At vi er Jesu Kristi eiendom betyr at det er han – ikke oss selv – som bestemmer over våre liv. Å leve et selvstyrt liv strider mot vår stand som kristen.

Kristen tro og kristne verdier har vært sementen i vårt samfunn gjennom lange tider. Å avvise det med så stor forakt som vår tid gjør, er en risikosport. Det har de danske sosialdemokrater begynt å forstå. Den danske statsminister Mette Fredriksen har uttrykt bekymring over kristendommens svekkede stiling i landet. Hun har trolig begynt å innse at kristne verdier ikke lett lar seg erstatte med andre verdier med samme bindingskraft.

Våre hjemvendte landsmenn reagerer med forskrekkelse over det Nye Norge. De føler seg ikke hjemme her. Mange av oss andre har samme opplevelsen. De globalistiske verdier og manglende etiske normer virker skremmende. Vi spør: hvilken fremtid har et slikt land og et slikt folk?

Å vende ryggen til Gud slik vi har gjort, betyr at Gud vender ryggen til oss. Han lar oss få vår egen vilje og på den måten bringer vi ulykke over oss selv. Det gjelder både oss som enkeltpersoner og som nasjon. □

Menneskets skapelse, fall og gjenopprettelse

AV OLAV HERMOD KYDLAND

I begynnelsen skapt Gud himmel og jord. Han skapte all vegetasjon, dyr, fugler og fisker. "Og Gud skapte menneske i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte ham dem." (1 Mos 1,27).

Gud velsignet dem og ba dem om å bli mange og råde over hele skaperverket.

Det er Den treenige Gud i sin visdom som har skapt mennesket og oppholder det i denne verden. Han har skapt Adam og Eva til å leve sammen i ett monogamt og livslangt ekteskap.

I Luthers forklaring til den første trosartikkel lærer vi hvordan Gud har skapt oss, utrustet oss, sørger for oss og verger oss: "Jeg tror Gud har skapt meg og alle andre skapninger, at han har gitt meg legeme og sjel, øyne, ører og alle lemmer, fornuft og alle sanser og fremdeles oppholder alt dette; likeså at han har gitt meg klær og sko, mat og drikke, hus og hjem, ektefelle og barn, aker, fe og alle gode ting, og har rikelig og daglig forsørger meg med alt jeg trenger til legeme og liv, verger meg mot all fare, vokter og bevarer meg mot alt ondt. Og alt dette gjør han bare av faderlig, guddommelig godhet og barmhjertighet, uten noe av min fortjeneste og verdighet. For alt dette er jeg skyldig å takke og love ham, tjene og lyde ham. Det er både visst og sant" (Konkordieboken).

Adam og Eva ble skapt i Guds bilde. De levde i et fortrolig og åpent samfunn med Herren. De var uten synd, harmoniske og salige.

Hva besto da gudsbilde hos mennesket i?

Pontoppidan sier: "I sin alminnelighet var det en likhet eller overensstemmelse med Gud selv. Men særlig var det i forstanden et guddommelig visdomslys som kjente Gud rett og hele hans skapning. I viljen var det en kraftig kjærlighet, som hang fast ved

Gud. Begjæringene og sinnets følelser var i en innbyrdes hellig orden. Legemet og dets lemmer ble brukt rett. Derfor var det også i samvittigheten et himmerike fullt av glede og fred" ("Sannhet til gudfryktighet").

Men syndefallet førte til at deres gudsbilde ble ødelagt. Adam var menneskehetens representant i fallet. Følgelig falt hele menneskeheten i synd, arvesynd.

Da menneskets gudsbilde ble ødelagt, ødela det forholdet til Gud. Slangens gift trengte inn i deres hjerter slik at de lot seg forføre av Djevelen og ble redd Gud og skjulte seg for ham.

Mennesket som før syndefallet hadde et fortrolig og tillitsfullt forhold til Gud, ble nå fiender av Gud. Hjerter, som er sentrum for tankeliv, vilje og følelser, ble formørket og ført vill av en demonisk åndsmakt.

"Hvordan har da synden særlig ødelagt menneskets sjel?"

Slik spør Pontoppidan og svarer: "Den har formørket forstanden, som i menneskelige ting er blitt halvblind og i gudommelige ting helt blind, ja tilbøyelig til alle villfarelser og falske meninger om det som hører Gud til".

Selv om menneskene falt i synd, så opprettholder Gud både sjel og legeme slik at det fungerer på en måte på det menneskelige plan, for menneskets intelligens ødelegges ikke av arvesynden. Om dette sier Øivind Andersen: "Arvesyndens virkning ødelegger ikke menneskets intelligens, sett fra et menneskelig synspunkt. Fordi mennesket har beholdt sin herskerstilling over naturen etter syndefallet, så har det også evnen til å erkjenne alt som ligger innenfor dette område" (Fra "Troselære").

Dette kan vi tydelig observere hos verdslige mennesker. De kan være svært

dyktige på mange områder, men de har et negativt forhold til Gud, og kan ikke erkjenne Den treenige Gud og det som hører Guds rike til.

Nå har menneskene frigjort seg fra Gud og elsker ham ikke, de prøver å unngå ham. I stedet søker de andre og fremmede guder eller forløsningsveier, fordi de lever i mørket og er under innflytelse av Guds motstander og hans åndehær.

Den alminnelige åpenbaring

Derfor kan ikke noen mennesker av filosofisk eller gjerningsvei komme i kontakt med den levende Gud. Rett nok har Gud åpenbart seg ved den alminnelige åpenbaring. Alt som er skapt og historiens gang vitner om at det må stå en levende intelligens bak alt dette, dvs. Gud. Likedan er lovens gjerning skrevet i menneskets hjerte hvor deres samvittighet og deres tanker, *"som innbyrdes anklager dem eller forsvarer dem"* (Rom 2,14-15).

Siden gudsbilde er ødelagt, er det blitt skilsmisse mellom menneskene og Gud, men menneskene er helt avhengige av Gud til alle tider selv om de ikke erkjenne dette (se Apg 17,28!), for menneskene er blitt kjødelige uten evne eller kraft til frelse seg selv.

Hva er kjød, sárx?

I følge Guds ord har det greske ordet sárx flere forskjellige betydninger. Studiebibelen nevner fem forskjellige betydninger av begrepet:

- a) kjøtt, kjød i fysisk forstand
- b) legeme, person, menneske
- c) natur, avstamning, vesen

d) en persons eller begreps "ytterside", det man ser

e) den syndige, falne natur hos mennesket

Det er viktig at vi gransker Skriften nøye for å se hva begrepet betyr i de ulike sammenhenger.

Det er rett å si at begrepet i noen sammenhenger betyr kjød eller kjøtt i fysisk forstand. Begrepet betyr også person og menneske (Joh 1,14). En annen viktig betydning av sárx er den syndige, falne natur hos mennesket.

Når noen hevder at legemet med intellekt, sinn, tanke og vilje er uopprettelig fordervet, får det uheldige konsekvenser. Som en konsekvens av denne forståelsen, følger det at disse sansene hører til den gamle, syndige og falne natur og må forkastes. Saken er imidlertid den at ingen av disse sansene eller egenskaper er syndige i seg selv i substansen.

La oss igjen ta ett blick tilbake på Luthers forklaring til 1. artikkel: "Jeg tror Gud har skapt meg og alle andre skapninger, at han har gitt meg legeme og sjel, øyne, ører og alle lemmer, fornuft og alle sanser og fremdeles oppholder alt dette". Dette viser oss at det ikke er de legemlige organer som er syndige i seg selv, men de er under kjødets herredømme, fordervet av synden. Følgelig kan vi si at alle mine organer og lemmer var under kjødets herredømme før jeg tok imot Jesus og ble født på ny. Ved gjøfødelsen kommer det et nytt livsprinsipp inn i mennesket, nemlig Guds Ånd. Den Hellige Ånd tar hele mennesket med legeme og sjel, øyne, ører og alle lemmer og alle sanser i bruk. Men det betyr ikke forvandling av det gamle mennesket, for det skal dø.

La oss derfor slå fast at kjødet i betydningen 'den onde lyst' ikke er identisk med det fysiske eller stofflige hos mennesket, substansen. Kjødet i betydningen det gamle menneske har sitt sete i legemet, men er ikke identisk med det fysiske legemet.

Paulus sier i 2 Kor 7,1: *"Når vi har disse løftene, mine kjære, så la oss rense oss fra*

Bestill Bibelsk Tro
for 2023 og få
nr 5 og 6 for 2022

all urenhet på kjød og ånd, og fullende vår helliggjørelse i guds frykt!”

Her kan ikke ”kjød” bety den falne og onde lyst, for den kan ikke renses, men den skal dø. Med andre Ord: Vi skal ikke ringeakte, men hellige vårt legeme, og rense vårt kjød (legeme) så vel som vår ånd fra all besmittelse av synden. En formaning som denne viser best at Paulus ikke kan ha betraktet kjødet (som substans) som urent i seg selv eller som prinsipielt syndig.

Det ordet som er brukt på grunnteksten heter ”molysmos” og det kan oversettes

med urenhet, smuss eller besmittelse. Studiebibelen skriver:

”De skal kvitte seg med all urenhet. Når det gjelder ‘kjødets’ synder var dette noe som grekerne knapt betraktet som synd i det hele tatt. Det siste er sinnets synder. Oppfordringen er alminnelig – mot urene handlinger og tanker. De skal ha en positiv og byggende innstilling, idet de skal leve et helliggjort liv og guds frykt” (Studiebibelen III).

Prof. Olaf Moe skriver at dersom Paulus hadde ment at kjødet som stoff var syndens utspring, ville han ikke advart mot den selvalgte gudsdyrkelse, ydmykhet og mishandling av legemet som forekom i Kollosæ. Men det er ikke noe ære verdt ”og tjener bare til tilfredsstillelse for kjødet” (Se Kol 2,23!)

(”Apostelen Paulus – Forkyndelse og lære”).

I Mellomalderen, skriver Fredrik Wisløff, betraktet noen legemet som sete for alle syndige lyster. Legemet var i seg selv ondt. Derfor ble askese og selvpinsler betraktet som midler i helliggjørelsen.

Videre sier Wisløff at når spesielt legemet ble betraktet som syndig i seg selv, kom det vel av et forvrengt syn på seksuallivet som noe uåndelig og mindreverdig. Men også seksuallivet er en gave fra Gud, som ganske riktig skal brukes under ansvar og Guds tukt.

(Fra boka ”Trosbekjennelsen”).

En rekke skriftord i NT viser oss at legemet i seg selv ikke er ondt

”Vet dere ikke at deres legemer er Kristi lemmer” (1 Kor 6,15). ”Vet dere ikke at deres legemer er templer for Den Hellige Ånd?” (1 Kor 9,19).

Vi skal fremstille våre legemer ”som et levende og hellig offer for Gud” (Rom 12,1). Og målet for vår helliggjørelse er at ”ånd, sjel og legeme blir bevart uskadd, så vi kan være uklanderlige når vår Herre Jesus Kristus kommer” (1 Tess 5,23).

Hvordan komme i kontakt med Gud?

Ingen kan imidlertid komme i kontakt med

Bok:

”Levende forkynnelse
eller tomme ord?”

av Dag Risdal

Kr 50 pr. bok + porto

Bibelsk Tros kassettjeneste

Postboks 116, 4311 Hommersåk

e-post: olstokka@frisurf.no

Den treenige Gud ved den alminnelige åpenbaring. Men Gud har sendt sin enbårne Sønn til jord og han har åpenbart Gud og åpnet vegen til himmelen ved sin forsonergjerning.

Enhver som tar imot Jesus Kristus og blir døpt, blir rettferdiggjort, født på ny og får Den Hellige Ånd som gave og pant. Med andre ord: Han får igjen gudsbilde som var ødelagt. Herren vil gi enhver som tar imot frelsen et nytt hjerte og en ny ånd i det indre (Sml. Esek 11,19).

Pontoppidan sier: ”Jo, Gud barn som gjenfødes og fornyes til dette bildet, får det igjen. Her på jorden visstnok ennå bare ufullkomment, men i himmelen skal de bære det helt fullkomment”.

Videre sier Pontoppidan om gjenfødselen: ”...Men gjenfødselen er en gjerning av Gud i menneskets hjerte. Det får da på en ufattelig måte en ny beskaffenhet, et nytt lys i forstanden og en ny lengsel, lyst og kraft i viljen. Således oppstår det et helt nytt liv i den som før var åndelig død. Dette kaller Skriften et nytt hjerte, en ny ånd, et nytt menneske eller en ny skapning” (Se Esek 36,26; Joh 3,6!).

Aksel Valen-Sendstad om gjenfødselen og nyskapelsen som to sider av samme sak:

”I nær tilknytning til gjenfødselen som utrykk

for Guds suverene handling med mennesket, er det også naturlig å nevne den bibelske sannhet om nyskapelsen. Å bli født på ny og å bli skapt på ny er i Guds ord egentlig to sider av samme sak. Det er Den Hellige Ånds gjerning. Likesom Gud på underfull måte lar et menneske fødes på ny ved troen på Kristus og hans nåde, blir mennesket en ny skapning i ham og ved troen på ham. Like revolusjonerende som det var å bli født engang, er det å bli en kristen, å bli omvendt. Det er som å komme til verden og få liv, fridd fra mørke og død. Og like revolusjonerende som det var da Gud engang skapte mennesket i sitt bilde, like revolusjonerende og viktig er det at Gud ved Jesus Kristus gjør de som tror, til en ny skapning og gjenreiser det tapte gudsbilde i den troende ved troen på Kristus (2 Kor 5,17; Tit 3,5; Gal 6,15; Ef 4,24) (”Kristen dogmatikk”).

Gjenfødselen og nyskapningen er et under som skjer ved Den Hellige Ånd.

Ved gjenfødselen skapes et nytt sinn, en ny natur

Øivind Andersen sier om gjenfødselen: ”Men i og med at vi tar imot syndenes forlatelse skjer det ikke bare at vi blir stående rensset fra vår synd ovenfra Gud. Det skjer også noe i vår person: det fødes et nytt sinn, skapes en

”DA GUD GREP INN”

”18 personer forteller sine vitnesbyrd”

En bok av Ove Eikje

Kr 100 + frakt

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s 31).

ny natur i oss, et sinn og natur som elsker Gud og det han vil, og hater det som er Gud imot. (Fra "Livets brød").

La oss også legge merke til hva Luther sier om hva den troende mottar fra Gud: Nåden og gaven. Nåden tilgir synden og gir samvittigheten trøst og fred. Men gaven er Den Hellige Ånd, som virker nye tanker i mennesket, et nytt sinnelag, nytt hjerte, ny styrke og nytt liv.

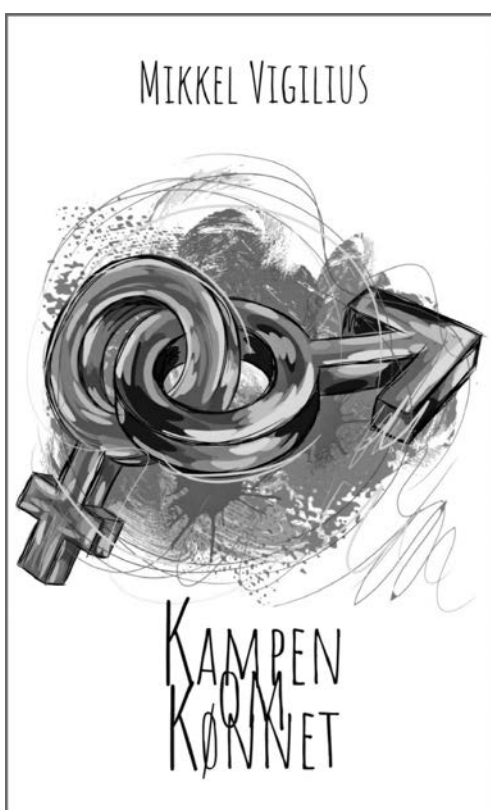
Det nye- og det gamle menneske

Vi som tror på Jesus, ble døpt til hans død. Vi døde altså sammen med Jesus, og følgelig likesom Kristus ble reist opp fra de døde, så skal vi vandre i et nytt liv (Se Rom 6,3-4!).

En kristen er samtidig både synder og rettferdig. I seg selv er en troende synder, men Jesu tilregnede rettferdighet gjør ham

rettferdig for Gud. En kristen er født på ny og er blitt en ny skapning, men det gamle mennesket (kjødet) kjemper mot det nye mennesket. Denne strid utkjempes så lenge en kristen lever i denne verden. Apostelen Paulus sier i Kol 3,9-10: *"Lyv ikke på hverandre! Dere har jo avkledd det gamle mennesket med dets gjerninger, og har ikledd dere det nye mennesket, det som blir fornyet til kunnskap etter sin Skapers bilde"* (Se også Ef 4,24!).

Vi oppfordres til å ikle oss det nye mennesket. Derfor sier Guds ord (Rom 6,11): *"Still heller ikke lemmene deres til rådighet for synden, som våpen for urettferdighet. Men fremstill dere selv for Gud som de som av døde er blitt levende, og by deres lemmer fram som rettferdighetens våpen for Gud"*. Da det gamle mennesket er korsfestet med Jesus,

"Til mann og kvinne skapte ham dem."
(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet.

Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter.

Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier.

Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka "Kampen om kønnet" belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgerisk perspektiv.

Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31) □

er vi frigjort fra synden og skal leve for Gud og være tjenere for rettferdigheten. Det er tale om ett før da vi var syndens tjenere og ett nå hvor vi er blitt gjort *"levende med Kristus, vi som var døde ved våre overtredelser"* (Ef 2,5). *Av nåde er vi frelst.*

Apostelen sier det slik i Rom 6,19: *"... For likesom dere før bød fram lemmene deres til tjeneste for urenheten og lovløsheten som førte til lovløshet – så by nå deres lemmer fram til tjeneste for rettferdigheten – det fører til helliggjørelse –"*. Dette viser oss at det gamle menneske skal dødes, og det nye menneske skal leve og bære frukt ved Den Hellige Ånd.

For å være tjenere for rettferdigheten trenger vi en stadig fornyelse av sinnet. Olav Valen-Sendstad sier om Den Hellige Ånd som Gud Fader og Sønnen sendte til jord: *"Og de sendte Ham ut fra seg, til verden, over hjertene – for at Han skulle gjøre denne gjerning: Gi øyne, gi ører, gi sanser og evner til å se Jesus"* (*"Det er Den Hellige Ånds gjerning"*).

Vårt sinn, vår tanke og vilje, må stadig bli fornyet ved Guds Hellige Ånd slik at vi kan dømme om hva som er Guds vilje: *"det gode, det som han har behag i, det fullkomne"* (Rom 12,2).

Helligjørelsen

Guds barn har alt i Jesus Kristus. Han er blitt

oss *"visdom fra Gud, rettferdighet og helliggjørelse og forløsning"* (1 Kor 1,30). Vår helliggjørelse er altså Jesus Kristus. Men vi oppfordres til å vokse i nåde og kjennskap til Jesus Kristus (2 Pet 3,18). Det er da tale om Jesus i oss.

2 Kor 3,18 taler om den gradvise helliggjørelsesprosessen: *"Men vi som med utildekket ansikt ser Herrens herlighet som i et speil, vi blir alle forvandlet til det samme bildet, fra herlighet til herlighet, som av Herrens Ånd"*.

Den svenske teologen, Agne Norlander, sier at helligjørelsen som den kristne etiske utvikling har både en dødsside og en liv- og oppstandelsesside. Det gjelder, kontinuerlig, å døde alt som hører til det tidligere livet, rense livet og livsførselen for alt hedensk. Samtidig består den kristne livsoppgaven i hele tiden å trenge dypere inn i fellesskapet med Kristus og la Kristi oppstandelse prege tanker og beslutninger, ord og handlinger. Avslutningsvis sier han: *"Helliggjørelse i denne betydningen innebærer at hele vårt liv skal være et svar i renhet på Guds fritt utvelgende nåde"* (*"Hellighetens gjenoppdagelse"*).

Konklusjon

Den Hellige Skrift lærer oss at mennesket er skapt i Guds bilde til avhengighet og samfunn med Den treenige Gud. Gud har

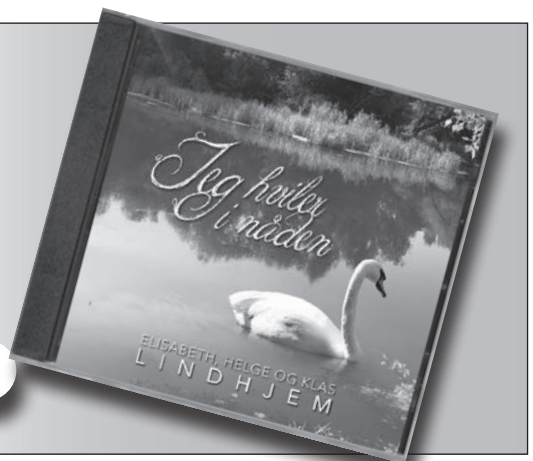
CD

"Jeg hviler i nåden!"
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

skapt mennesket som mann og kvinne, for at én mann og én kvinne skal leve sammen i et monogamt og livslangt ekteskap. Gud har også velsignet dem og gjort dem fruktbare slik at barn skal fødes og følgelig holde menneskeslekten ved like og dyrke jorda på ulike måter.

Mennesket ble skapt i gudsbilde til å være Guds representant i universet. Men dessverre ble Adam og Eva forført og lot seg blende av slangens list.

Ulydigheten overfor Gud førte til fall i synd, og mistillit til Skaperen.

Som en konsekvens fulgte sykdom, nød og død over hele menneskeslekten.

Siden Adam var menneskeslektens representant i fallet, falt hele menneskeslekten i synd, arvesynd. Følgelig søker ingen den levende Gud, men søker ulike forløserer eller sekulære ideologier som fører dem i kontakt med djevelen og hans onde åndehær.

Men Gud elsket verden slik at han sendte sin egen enbårne Sønn for å frelse menneskeheden. Jesus, sann Gud og sant menneske kom og tok all verdens synd på seg, døde en stedfortredende død på Golgata, ble begravet, men oppstod tredje dagen. Etter førti dager drog han opp til himmelen og sitter nå ved Guds høgre hånd og ber for sine.

Guds ord forkynner at hver den som tror

"Normløst"

"Hvordan radikal kjønnsteori erobret Norge"

En bok av Kjell Skartveit

Kr 350 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

på ham og blir døpt, blir rettferdiggjort, født på ny og får Den Hellige Ånd i hjerte til pant.

Det er et under når en synder som har levd i synder og laster og har fulgt kjødets og tankenes vilje, blir omvendt.

Det skjer en ny fødsel og et nytt menneske oppstår. Det er like revolusjonerende som da mennesket ble skapt. Gudsbildet blir gjenopprettet, og Den Hellige Ånd vil lære den kristne til å leve i samsvar med Bibelens lover og formaninger. Alt blir nytt og det gamle menneske er korsfestet og i prinsippet dødt.

Men striden mellom det nye mennesket og det gamle (kjødet) vil fortsette inntil den legemlige død. Kjødet som er den onde lyst, er ikke identisk med menneskets fysiske kropp, men har sitt sete i den. Derfor er det ikke holdbart å si at intellekt, sinn, tanke og vilje er uopprettelig fordervet.

Ved fødselen fikk vi vår menneskelige utrustning som i tidens løp ble preget av tidsånden og "denne verdens gud". Det gamle mennesket ble tatt til fange av demoniske holdninger og krefter som førte til at det levde på verdslig vis på samme måte som vantroens barn. Intellektet og sinnet ble preget av det.

Vårt møte med Jesus førte til at vi tok imot evangeliet, ble rettferdiggjort, født på ny og fikk Den Hellige Ånd. Da, sier Skriften, ble vi ett nytt menneske, ja, alt er blitt nytt, også vårt hjerte, tanke og vilje. Nå vil vi at Den Hellige Ånd leder oss. Nå strider vi ved Den Hellige Ånd imot det gamle mennesket (kjødet) som vil ta føringen i vårt hjerte og sinn. Denne striden må vi hver dag utkjempe, ja, til vår siste dag på denne jord,

Men vi takker Gud for at ingen onde åndsmakter eller onde mennesker kan skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre! □

Syndenes forlatelse

AV C. O. ROSENIUS

Nyomvendte mennesker vil gjerne søke trøst i omvendelsen og den forandring som skjer med dem – eller i helliggjørelsen. Men de søker sin ro og tilfredsstillelse mer i disse små nådebekker enn i selve kilden, Kristus.

De vil heller ha sin helliggjørelse enn syndenes forlatelse.

Men dette fører bare til tørke og kraftløshet, og de kommer inn i uro og uvisshet. Dette er jo rimelig, når de etter hvert oppdager at alt hos dem er ufullkomment.

Blir de virkelig fattige i ånden, vil de forekomme dem at de ikke engang har begynt på veien. Da kommer de i trengsel og vet ikke hva de skal gjøre. Skal de unngå å komme i denne trengsel, uro og uvisshet, eller i det minste unngå å bli værende i den og ta skade, så må de til enhver tid være ved kilden og søke sin ro bare i syndenes forlatelse.

Setter de sitt håp til nåden alene, vil de få

ei ro og visshet, og beholde både fred og kraft. Dersom jeg ikke stadig får se meg rettferdig i Kristus, og daglig – ja alltid, få tro syndenes forlatelse, så vil loven snart trenge seg inn igjen. Og den vekker bare angst og uro.

Kristenlivet svekkes og lider ved det, og den sanne helliggjørelse uteblir. For merk: Også etter at vi har fått nåde og forlatelse – og altså skulle kunne jage etter helliggjørelse – så må syndsforlatelsen alltid være det første.

Alt det andre kommer fra den. Herren selv har sagt dette i Joh. 15,4-5: *”Bli i meg, så blir jeg i dere. Likesom grenen ikke kan bære frukt av seg selv, men bare når den blir i vintreet, slik kan heller ikke dere bære frukt uten at dere blir i meg. Jeg er vintreet, dere er grenene. Den som blir i meg, og jeg i ham, han bærer mye frukt. For uten meg kan dere intet gjøre.”* □

Pride truer barn, kvinnen, fornuften, troen og demokratiet

AV KJELL SKARTVEIT

Norge feirer Pride og 50-årsdagen for avkriminalisering av homofilt samliv. Hvor enn vi snur oss, møtes vi av et unisont budskap: Vi er frie. Men er vi virkelig det?

Homofilt samliv var forbudt fram til 1972, og 119 personer ble i perioden 1902-1972 dømt etter daværende straffelov. Regjeringen har bedt om unnskyldning for det som fant sted. Men for hva? Organisasjonen Verdialliansen har undersøkt de 119 dommene, og det viser seg at ingen homofile ble dømt for det som kan defineres som ordinært samliv mellom to

menn. Det aktuelle straffebudet hadde nemlig som tilleggskrav at handlingen også måtte påtales av hensyn til allmenne forhold. Dette kravet førte til at de som ble dømt, enten hadde hatt seksuell omgang med mindreårige eller hatt seksuell omgang i offentlighet, altså forhold som medfører påtale den dag i dag.

Men selvsagt, straffebudet var der, og for mange var dét en krenkelse i seg selv.

Spørsmålet er om situasjonen er bedre i dag. Er vi blitt friere nå enn vi var før 1972? Det er blitt vanlig å si at det noen gjør under

dyna i sitt eget soverom, ikke angår noen andre enn dem selv. Men det er ikke realiteten. Det er som om vi i feiringen av den nye friheten glemmer at straffeloven fortsatt regulerer alder og incest, og ekteskapsloven sier at ekteskapet kun gjelder for to personer. Er det slik at vi ønsker alle rettslige reguleringer av samliv og seksuelle handlinger opphevet? Vi bør ikke bli overrasket over at det finnes dem som mener det. Men liker vi tanken på et slikt samfunn? Ønsker vi at de 119 overtredelsene ikke skulle blitt straffeforfulgt?

Hva som bør overraske mest, er at de homofiles påståtte frihet i prinsippet har endt med et nytt forbud. For da vi rundet år 2000, ble det klart at en ny virkelighetsforståelse, skeiv teori, gjorde seg gjeldende. Det ble en ideologisk kamp blant de homofile, og selv Kim Friele engasjerte seg. I et intervju med Klassekampen i 2006 kalte hun den nye læren for ”intellektuell onani”, og sa vi måtte beholde kategoriene mann og kvinne, for uten dem kunne vi ikke drive kvinnekamp.

Vi kjenner historien og vet at det var denne intellektuelle onanien som vant idékampen. Ikke bare i LLH (som etter hvert tok navnet FRI), men også i samfunnet for øvrig. Den nye læren ble lovfestet med den nye diskrimineringsloven i 2013, og fra da av har det bare gått én vei.

Med flytende kjønnsidentitet og seksuell orientering står den klassiske lesbiske kvinnen overfor en utfordring. Hennes tilværelse bygger nemlig på overbevisningen om både legning og kjønn, men begge kategoriene er i dag i strid med loven. Selv straffeloven har til hensikt å regulere vår oppfatning av disse spørsmålene. Det innebærer at en lesbisk kvinne ikke kan si nei til en transkvinne uten å risikere å komme i konflikt med diskriminerings- og straffelov. For en klassisk lesbisk kvinne finnes det ingen kvinne med penis, det finnes bare kvinner med vagina. Men med diskrimineringsloven av 2013 ble kjønn et resultat av en subjektiv forståelse, ikke objektive kriterier, og dermed ble

også kjønn som et meningsfullt begrep opphevet. Begreper som ikke kan defineres, blir meningsløse, og da er begrepet menneske det eneste vi står igjen med. Det er på tide vi ser det i øynene: Kvinnen og mannen er opphevet, og de homofile som krever legning og kjønn, blir dem som krenker.

For få dager siden gikk friidrettstrener og langdistanseløper Frode Saugestad ut og krevde at Bislett Games må beskytte kvinner mot menn, han pekte på at i idrett har transkvinner en urettferdig fordel i møte med biologiske kvinner. Men budskapet er som et rop fra en svunnen tid da vi fortsatt forstod hva anstendighet innebar. Hele hans kronikk fremstår som en eneste lang krenkelse av Pride, og han bør ikke bli overrasket dersom politiet ringer på døra. Kvinneaktivisten Christina Ellingsen kan fortelle ham hvor landet ligger. Straffelovens § 185 gir ikke særlig rom for motstand.

Men det skjedde mer i 2013. På samme tid som Stortinget opphevet kategoriene kjønn og legning, bestemte de seg også for å bekjempe all motstand mot troen på en etisk standard knyttet til samliv. Vi vet ikke hvor endestasjonen er, men hvis alt skal være lov, er det vanskelig å sette en grense. Budskapet er at vi skal være fri til å bryte alle normer, og da kan ikke lovgiverne akseptere troen på at Gud har noen ønsker knyttet til ekteskap og samliv. En slik tro blir stemplet som trakassering og en trussel for våre menneskerettigheter. Og da blir det også akseptabelt at menn skaffer seg barn på egen hånd ved hjelp av surrogatmødre i USA. Vi er kommet dit at staten sier ja til at barn ikke trenger en mor.

Stortinget heiste nylig Pride-flagget. Det viser at Norge har fått en ny statsbærende ideologi, og at den som våger å opponere, risikerer både jobb og straff. Vi er blitt pålagt av den lovgivende myndighet å være slaver under synden. Den friheten som feires, truer dermed både barn, kvinnen, fornuften, troen og demokratiet. □

De venter

AV ASBJØRN AAVIK

Husker at jeg som barn så et bilde. Hedninger sto ved stranden mellom palmer. De stod der og speidet ut over havet – speidet og ventet – ventet på evangeliet.

Det er ikke slik hedningene venter. Det er misjonsromantikk. Hedningene går sin vei som fedrene har gått før dem. I slit og møye, i fest og sorg. De vandrer til templene og tilbake til sin jord, til maten og til sin grav.

De venter ingen over havene. Derfor speider de ikke.

Men nettopp dette er kallet. Nettopp her er misjonæren ventet – fordi de ikke venter. Misjonæren – evangeliet – må vekke også denne ventingen.

Da Paulus kom til Makedonia, fant han ikke igjen den mannen som stod hos ham i nattens syn og bad:

– Kom over til Makedonia og hjelp oss! Han stod ikke på brygga og ønsket Paulus og medarbeideren hans velkommen, for så å ta dem med til et koselig hjem, til mat og seng og litt kvile etter reisen.

I stedet gikk fengselsdørene opp for ham. Helt inne i det innerste, mørke fangerommet ble han satt. Og for å være sikker på at han ikke skulle flykte, ble føttene skrudd fast i en stokk.

Men nettopp dette var kallet – og ropet...

Det ropte fra de kalde fengselsvegger og hvert slag over misjonærens nakne rygg ropte:

– Hjelp oss! I hvert spark og hånsord ropte det dypt i Paulus' sjel og sinn:

– Hjelp oss! Og de to sendebud visste der de lå i mørket i svære smerter:

– Nettopp dette er mannen i nattens syn. Det er disse som venter på oss – nettopp disse som hudstryker, slår og sparker oss. Derfor kunne de synge Gud lovsanger, prise ham i nattens mørke i et fengsel.

Hedningenes nød er dette at han ingen nød kjenner. At han ikke roper, er nettopp ropet. Se, dette er misjonærens kall. Dit drages han.

Da Stillehavsoyenes apostel, John Williams, falt for kannibalenes klubber på øya Erromanga i 1839, skulle man tro at ingen misjonær mer ville sette sin fot på denne øya. Men de kom og falt – og nye kom. Her var ingen utstrakte hender til velkommen. Bare løftede køller... men nettopp dette var kallet – ropet. Disse løftede køller, disse dødsslag ropte:

– Hjelp oss! Til slutt seiret misjonærenes mot og kjærlighet.

Sommeren 1932 var vi på Kuling – Kinas store feriefjell. På en del møter for misjonærer

CD

”Jesu kjærlighet”
med sang av ungdomskoret Gledesbud.

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

talte også en kristen kinesisk professor, dr. Wei. Han fortalte at mens han var i Amerika, fikk han en dag besøk av en del unge misjonærer som skulle reise ut for første gang.

– Er vi velkomne til Kina? spurte de.

– Nei, svarte dr. Wei. De unge misjonærer så forferdet på ham, og Wei legger til:

– Dere er ikke velkomne, men Kina trenger dere! Fire år tidligere hadde professor Wei sagt

det samme til en gruppe av oss unge misjonærer som nettopp var gått i land i Shanghai for første gang. Og det kom som et sjokk på meg.

Men dr. Wei hadde rett – mer enn rett. Nettopp dette er hedningenes verden – den ikkekristne del av jorden.

(Fra boken ”De venter”, Gry forlag 1963) □

Misjonen og Jesu gjenkomst

AV CARL FR. WISLØFF

”Da når alt dette går i oppløsning, hvor nødvendig er det da at dere ferdes i hellighet og gudsfrykt. Mens dere venter på at Guds dag skal komme, og fremskynder den. Da skal himlene oppløses i ild og himmellegemene smelte i brann. Men vi venter etter hans løfte nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet bor.” (2 Pet 3,11-13)

De kristne venter at hele vårt univers skal gå til grunne i en ufattelig katastrofe; da skal også vår jord brenne opp. Det har Jesus forutsagt.

Likevel er de kristne ikke pessimister. Tvertom, de ser med glede og forventning fram mot det nye som skal komme: En ny himmel og en ny jord skal oppstå etter at det gamle er borte. Der skal rettferdighet bo.

Det finnes intet erfaringsgrunnlag å stå på om en vil forsøke å forestille seg alt dette. Vi får bare lese Bibelens ord om det som skal skje, og ta det til oss.

To ting legger Ordet oss på hjertet her.

For det første: Den som venter på alt dette skal skje, må ikke leve slik som den lett-sindige verden lever. Nei, den som vet at denne verden skal forgå, må leve slik Guds ord venter av oss. Hellig ferd og gudsfrykt – det må vi strebe etter.

Og for det andre: Vi skal få lov til å fremskynde dagen da dette skal skje!

Var det ikke sagt så tydelig i Guds ord, så hadde vi ikke kunnet si slikt. Men Ordet sier det klart: Vi fremskynder Guds dags komme!

Da skjønner vi hva meningen er. Gud vil at skaren av frelste skal bli stor. Derfor skal evangeliet forkynnes for alle folkeslag. Og når tallet av frelste er fullt – det som Gud i sin egen visdom har fastsatt – da skal enden komme. Matt 24,14.

Misjonen – det vil si arbeidet med å bringe evangeliet ut til alle som ikke kjenner det – er en veldig stor sak. Ja, det finnes ingen større.

I sannhet, de troende som lever i gudsfrykt og lydighet, og som ber om og arbeider for at Riket skal komme, de står i Guds egen tjeneste. Lovet være hans navn.

(Andaktsboken ”Daglig brød”, 14. august, Lunde Forlag 1983) □

Vintreet og grenene

AV FRANK JACOBSEN

Om den livsviktige forskjellen på gjerninger og frukt - og om kjennetegnet på en sann tro.

Vi skal nå se på et uttrykk som Bibelen bruker om å følge Jesus. Nemlig å leve i Kristus. Å følge Jesus er å ha sitt liv i HAM. Og slik er det fra det første steg man tar på troens vei. Når mennesker søker Jesus, er det alltid av hensyn til deres liv – for å søke liv hos ham. Men under vandringen en kristen har med Jesus, blir det mer og mer klart at det som til slutt blir det store resultatet av å ha fulgt ham, er: ”En dag skal jeg prise og opphøye ham, for det han har vært og har gjort mot meg”.

Det er ikke – slik som mange ser ut til å mene, at ved slutten av et liv i følge med ham – at han da skal prise og opphøye meg, for det jeg har vært og har gjort mot ham. Nei, mer og mer blir det å følge Jesus og bo i ham, akkurat slik som når en gren lever på vintreet og får hele sitt liv fra stammen. Og det er dette bildet vi nå skal se på.

Podet inn i Kristus

Av naturen, sier Paulus i Rom 11, tilhører vi et vilt (dårlig) oljetre - men siden det ikke spiller så stor rolle om vi kaller det et oljetre eller et vintre, og fordi Jesus her bruker bildet av et vintre, ønsker vi for klarhetens skyld å kalle det et vintre. For det viktige er at det er et vilt (dårlig) vintre vi kommer fra. Men fra dette dårlige vintreet har vi blitt døpt og podet inn i Kristus, det sanne vintre, det edle vintre. Og så lenge vi blir i denne forbindelsen med Jesus, har vi del i Guds evige herlighet.

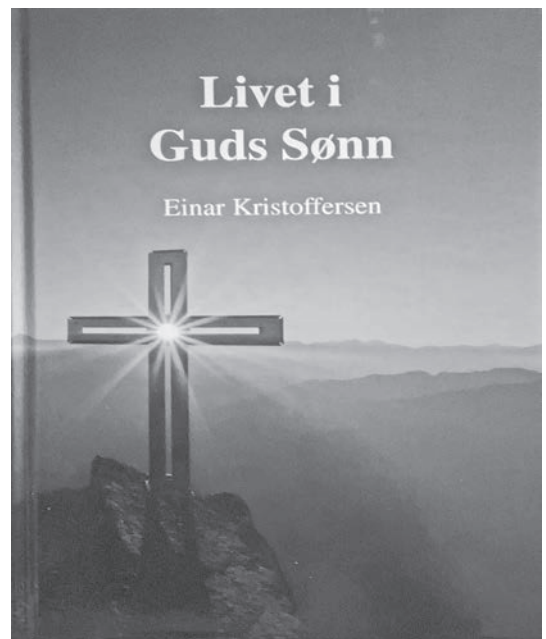
Det må understrekes at den grunnleggende sannhet i Guds rike er at det bare er forbindelsen – paktens – med Jesus som gir oss del i Guds herlighet.

Derfor kan vi hverken i oss selv eller hos andre dømme ut fra hvordan grenen ser ut. For saken er at denne grenen fortsatt bærer preg av å komme fra et dårlige vintre. Det er

**Andaktsboken
”Livet i Guds Sønn”
ute i nytt (tredje) opplag!**

Bestilling kr. 200,- + porto

Bestilles: ekris53@kebas.no

et preg som grenen aldri kan kaste av seg.

Derfor lot Gud denne pakten med Jesus bli opprettet i dåpen, slik at vi hadde et synlig tegn på at Gud ga oss liv i Jesus. Da ble den dårlige grenen podet inn i det sanne vintre. Og derfor vil enhver kristen som holder seg til ordet i dåpen, alltid kunne glede seg over den. Vi kan ikke annet.

Men en poding kan mislykkes. En gren kan podes inn i et tre, men hvis den aldri får livsaften i treet så visner den. Den dør, blir uten frukt og avslutter sine dager i ilden, som Jesus sier her.

Det er denne indre forbindelsen som Gud kaller tro. Troen som følger Jesus fordi han har blitt innpodet i våre hjerter - ofte fordi det var en mor og far som levde hos ham, eller også fordi troen våknet i oss en gang - Kristus ble forkynt for oss. Og jeg må si: den vakre og lovende troen. For den troen bevarer den uedle grenen i det sanne vintreet og dermed i all kjærlighet til Gud, selv om grenen fremdeles er preget av sin originale opprinnelse. Men grenen vokste og tok sitt liv i Jesus. Den satt som en gren på det gode vintreet, skaffet seg saften og kraften fra vintreet, og levde av det.

Hva slags saft og kraft suger denne dårlige grenen ut av det sanne vintreet? Hva er den saft som er i Kristus og som gir liv til grenene på

vintreet? Paulus svarer på dette når han skriver til Timoteus: *"Så bli da du, min sønn, sterk ved nåden i Kristus Jesus"*.

Og når et menneske lever av den nåde som er i Jesus, så er det den Hellige Ånd som er virksom i grenen. Så skjer det noe stort og guddommelig i det mennesket, selv om det ikke sees på utsiden, like lite som det er sett på utsiden, hvordan alle skogens grener suger kraft ut av treet. Det eneste som virkelig viser at grenen suger kraft ut av treet er at grenen blir på treet. Det gjør at det ikke visner og ikke trives på treet, så vinden tar den tørre gren og blåser den langt bort fra treet.

Nåde for en skutt fugl

Slik ser man det som er merkelig i verden: At onde grener søker næring fra Jesus hele livet. De holder seg til hans nåde, som en gammel skomaker sa på radioen: Det som var hans kraft i livet var at det var "nåde for en skutt fugl". Nåde for en fugl som var vingeskutt og ikke kunne løfte seg høyt opp til himmelen, men som Kristus i sin nåde bøyde seg ned, og med sin herlighet dekket den vingeskutte fuglen.

De var onde, vingeskutte, utslitte, døende, men likevel ble de hos Jesus og hans nåde gjennom et langt liv.

Ingen storm kunne rive disse svake og onde

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

grenene ut av det sanne vintreet. Det er den Hellige Ånds hemmelighet og hans guddommelige underverk i verden. Slik leves det evige liv i verden. Som onde grener som øser av nåden i Jesus, og ved det trøstes, styrkes, gledes de og finner hvile. Kort sagt: lever!

Frukt og gjerninger

Nå sier Jesus om disse grenene, at ”den som blir i meg og jeg i ham, han bærer mye frukt. For, uten meg kan du intet gjøre”. Han sier ikke at disse grenene skal bære frukt. Han sier de bærer mye frukt. Og så legger han til at dette ikke kan skje hvis de blir skilt fra ham.

Han taler her om noe som vi selv ikke kan produsere. Men som på den annen side absolutt kommer av seg selv når vi er i ham som grener av vintreet.

Så la det være sagt med en gang: Han taler ikke om gjerninger som vi kan bestemme oss for, hverken med makt eller av fri vilje. For det ”at alle kan gjøre som de vil” gjelder bare gjerninger på denne jord. Der kan du gjøre alle gjerninger hvis du bare vil. Så det kan ikke være det han taler om. Nei, enten er det gjerninger - eller det er frukt - frukt som fødes av å være en gren som øser av Kristi nåde.

Vi har et svært dypt og alvorlig eksempel på dette i et av brevene i Johannes åpenbaring, nemlig brevet til menigheten i Efesus (Åp. 2:1-7). Om den sier Jesus at han kjenner deres gjerninger. Og så nevner han hvilke gjerninger han tenker på: I sin tro har de tålt og vist stor utholdenhet, den har vært årvåken mot falsk lære, den har ikke tålt ondskap og er imot nikolaittenes gjerninger, som Jesus også hater.

Alt sammen noe som, både de og vi sannsynligvis vil si, var en frukt av troen – men som alle viser seg å være gjerninger gjort uten tro. For til tross for alt det positive Jesus nevner her, sier han til dem: ”Omvend deg og gjør de første gjerninger! Ellers kommer jeg over deg og vil flytte din lysestake fra dens sted, hvis du ikke omvender deg”.

Hva kan være gjerningene de mangler? Har de ikke gjort alle de gjerningene som troen kan

tenkes å gjøre? Og hvis de kunne gjøre alle gjerningene han nevner her, så ville det være en smal sak å gjøre de handlingene som mangler. Tross alt var de villige til å lide og tåle ondt og ofre alt for å leve som en kristen menighet. De har vist det. Så hvilke gjerninger kan de mangle?

Ja, det ser vi nettopp fra brevet. Det er ikke bestemte gjerninger han etterlyser. Det er noe helt, helt annet enn gjerninger. Det er noe som ville fylt alle gjerninger hvis det var der. Det ville fylt hele livet hvis det var der. Det han etterlyser kan ikke skje så lenge de er skilt fra ham.

Det han etterlyser er den første kjærlighet. Den grunnleggende kjærlighet. De har ikke lenger den første kjærligheten som henter ut nåden som er i Jesus. Den kjærlighet de hadde i den første tid. Og med den forsvant den Hellige Ånd, som også preget den første tid.

De hadde bare gjerningene igjen, og de kunne til og med ha følt, som de i Tyatira. De som hadde flere gjerninger enn i den første tid. Men de var ikke som før. De hadde gjerninger, men ikke frukter! Det som skaper frukten, var borte.

Det er dette Jesus vil tale om her. Ikke gjerninger - og egentlig ikke frukt heller. Men han vil tale om hva som produserer dem: Nemlig å fortsette å være en gren der nåden, hele livet dekker over en vingskutt fugl, en ond gren. Og en gren som roser Guds nådes kjærlighet. Å være en slik gren på ham gir en frukt som gjennomsyrer alt liv. Nemlig de skjulte tingene, som er Åndens frukter. Og det er ikke først og fremst noen gjerninger. Men det er kjærlighet, mildhet, godhet, glede, fred, sier Paulus. Og disse tingene er ikke noe du kan gjøre. Fordi du ikke kan gjøre dem. De må fødes i oss. Og det skjer ikke på noen annen måte enn ved å være en gren som lever av Jesu nåde.

Kjennetegnet på en sann tro

Ja, men gir det frukt? Dette er spørsmålet som er stilt av mange som har brukt hele livet på å

øse nåde hos Jesus. For de ser så lite til disse fruktene. Og de frykter ofte at de har blitt visne grener, som han til slutt vil bryte av og brenne i ilden. Og så kan en kristen enten fortvile, eller han kan ta fatt på det meningsløse arbeidet med å skape fruktene selv.

Det er så vanskelig for vår fordervede natur å forstå Guds rike og Guds ånds forunderlige verden. Det er så fremmed for oss.

Nå har vi hatt en kristen kirke i nesten 2000 år, men Den hellige ånds liv er fortsatt mystisk for oss.

For det er slik i Guds rike og i Åndens verden at det er den uedle og syke grenen som bærer frukt. Og ikke den edle og friske, som gjør gjerninger som ligner dem i menigheten i Efesus.

Nei, det er de uedle og syke; for det er de som trenger mest den nåde som er i Kristus. Og det er om dem Jesus sier at den som blir i meg bærer mye frukt. ”Ja, men jeg kan ikke se det”, sier du. ”Jeg merker ikke den frukten. Tvert imot føler jeg meg visnen og tørr. Jeg føler meg ukjærlig og utålmodig. Jeg føler meg så lett sint. Jeg kan ikke se fruktene”.

Nei, du kjenner deg selv uedel. Men er det ikke nettopp fordi du – i stedet for å høre om gjerninger og frukt – heller vil høre om Jesus og den nåde du har i ham? Er det ikke nettopp fordi du fremdeles kjenner dette i deg selv og frykter dette hos deg selv at du fortsetter å være en gren som tørster etter den saft som er i Jesus Kristus? At du er en slik gren, kjenner du ikke på frukten. Det kjenner du på noe helt annet – og Jesus nevner det her – nemlig at hans ord forblir i deg. Han sier det slik: *”Hvis du blir i meg, og mine ord blir i deg”*.

Se, troen på ham kjennes på at hans ord er i dem. At det er hans ord de har i tankene. For som Jesus sier her: Det er ordet som gjør dem rene. Det er ved dette ordet de blir rensset for alt det uedle og visne, og hylles i frelsens fred, frelsens glede, frelsens håp og herlighet. Det er ved hans ord.

Det er ved hans ord at de trøstes og får visshet. Det er ved ham at troen gjenoppstår

når den brytes ned. Det er ved ordet om ham at hjertet igjen finner hvile når det blir anfeltet. Da er det om ham jeg må høre. Dette er hans ord jeg må ha i mitt hjerte. Du må aldri tvile på at du er en levende gren på ham når det er hans ord som forblir i deg.

Men skulle andre ord enn ordet om ham få sin plass der, begynner du å ligne de fem menighetene i Åpenbaringsboken, som alle hadde falt fra troen. For nå var det det nye ord deres hjerte tenkte på og klamret seg til.

Den svake menighet – med den evige frukt

Men hvis det nå er hans ord som er livets ord for din sjel, så vil vi peke på enda en menighet. Det er menigheten i Filadelfia (se Åp. 3:7-13). Det er en av de to menighetene som ikke trenger omvendelse. For de var grener som var på det sanne vintreet.

Og for dem peker Jesus nettopp på det som er tegnet på at de fremdeles er det. Han sier det slik: *”Du har holdt mitt ord og ikke fornektet mitt navn”*. Det er akkurat det vi har talt om. Og legg så merke til hva han sier mer. For nå sier han noe som er fullt av himmelsk hemmelighet. Han sier: *”Se, jeg lar noen av Satans synagoge komme (.....) de skal komme og falle ned for dine føtter og kjenne at jeg har elsket deg”*.

Det denne menigheten aldri ville tro var mulig fordi de følte at alle dører i verden var stengt for dem på grunn av deres lille kraft, det ville Gud la skje. Hvordan noe slikt skjer, kan ingen forklare. For det verket er Herrens verk, som han sier: Jeg vil la noen komme og falle ned.

Dette måtte være Herrens verk. Men det ble denne menigheten som fikk bære frukten, den evige frukten. Fordi den levde i kjærligheten og nåden som er i Kristus Jesus. Det var dette de andre la merke til. ”Her er den nåde jeg trenger. Her er kjærligheten jeg trenger”. Og da de trengte det, visste de hvor de skulle gå.

Bli i meg

Det vi taler om her er stort og uoverskuelig for våre øyne. Det er bare ett som vi kan se. Og

dette er også det Jesus ønsker at vi skal se: At all evig frukt og all frukt av himmelens frelse i denne verden bare bæres av grener som henter liv og kraft fra den nåde som er i Kristus Jesus. Hvordan vi bærer frukt og hvor vi bærer frukt, skal vi ikke se! Her må vi vandre i tro uten å se.

Men når høsttiden kommer, kan du være sikker på at du med undring vil se fruktene av ditt liv, som sammen med deg vil prise Guds lam som har forløst oss fra alt det uedle, visne og døde i våre liv og latt oss bære frukt. Samtidig vil alle de som drev med gjerninger

se hvordan alt sitt slit og strev, som de trodde var evige frukter, brenner opp som halm og strå i Guds dom.

Forbannet være alle gjerninger! Velsignet være troens frukter, for de er evige.

Bli i meg, sier Jesus til de nedskutte fugler, som han bøyde seg over, innhyllet i sin nådes kappe og helbredet med frelsens ord: Bli i meg!

Amen

(Fra "Nyt Liv")

Knut Hegle har oversatt fra dansk. □

Sannheten og løgnen

Av Bo GIERTZ

"Altså lever vi i det store oppgjøret mellom Gud og Satan, mellom Sannheten og Løgnen. Ingen slipper unna valget, og hvordan vi velger, avhenger av hva vi i bunnen trives med og elsker. Sannheten er ikke bare en teoretisk innsikt om kjensgjerninger. Den er Guds plan og tilværelsens mening. Som motsetning til sannheten nevnes ondskapen her to ganger. Den som ikke vil tro sannheten og gi den rett, blir

utlevert til ondskapen med dens uhyggelige makt til å overbevise og forblinde. Allerede her kan mennesker rammes av en slik straff. Da makter de ikke lenger å se sannheten. Men det kommer av at de sa nei til den mens de ennå kunne se den."

(Fra "Forklaringer til Det Nye Testamente", bind 3, side 112, i forbindelse med 2 Tess 2.1-12) □

Godt tilbud

Bestill Bibelsk Tro for 2023.
I tillegg får du nr 5 og 6 av 2022.

Postboks 67, 4349 Bryne eller e-post:
btpost@bibelsk-tro.no

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Asbjørn Aavik (1902-1997)

Født i Aavig i gamle Spangereid kommune (nå Lindesnes) En av Norges største forfattere av misjonsbøker. Skrev 44 bøker.

Bo Harald Giertz, (1905-1998)

Svensk biskop og forfatter

Carl Fr. Wisløff (1908-2004)

Født i Drammen., Teologisk embetseksamen 1931. Dr. theol. 1958. Prest 1932-47. Rektor ved MF 1947-61. Professor i kirkehistorie 1961-75. Har skrevet mange bøker og artikler.

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Edin Holme (1865-1927)

Norsk forfatter og forkynner.

Frank Jacobsen (1931-2013)

Dansk prest og forfatter

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedriftsøkonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Ole Hallesby (1879-1961)

Professor i teologi ved Menighetsfakultetet Kjent som forkynner og forfatter av oppbyggelesebøker.

Per Bergene Holm

Født 1964 i Larvik. Fjelltun bibelskole 1983/84. Mellomfag hebraisk 1987. Teologisk embetseksamen 1988. Feltprest 1988-90. Grunnfag nordisk og historie 1989. Ped.sem. 1990. Lektor ved Kvitsund gymnas 1990-92. Rektor ved Bibelskolen på Fossnes fra 1992.

Per Haakonsen

Født i Bergen i 1942. Magister i statsvitenskap fra Universitetet i Oslo. Mellomfag i kristendom fra Menighetsfakultetet. Yrkespraksis fra Forsvarsdepartementet, Landbruksdepartementet og kommunal forvaltning. Kontorsjef ved Norges Landbrukshøgskole. Nå forfatter og foredragsholder på heltid. Utgitt tre bøker om Israel.

Peter Olsen

Født 1963 i Danmark. Cand. theol. Ph.D. Ansatt i 50 % stilling som førsteamanuensis i systematisk teologi ved Dansk Bibel-Institut i København og ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole i Oslo. Og 50 % stilling med bibelundervisning i LM, Danmark. Har skrevet teologiske artikler i tidsskrift og bøker.

Steinar Handeland

Født 29.04.47 i Flekkefjord. Stavanger Lærerskole. Kristendom grunnfag. 8 år i Nordmøre krets av NLM som ungdomssekretær, kretssekretær og barnehage- konsulent. 1981-84 skolesekretær og forkynner ved NLMs hovedkontor. 3 år som områdesekretær i Flekkefjord felleslag av NLM. 2003-2005 forkynner i Karmel-Instituttet. Fra 2005 forkynner for bladet "Evangelisten". Nå frivillig forkynner.

Trygve Bjørkrheim (1904-2001)

Cand. theol. Redaktør i "Utsyn" (NLM), forkynner, lærer og dikter.

M Ø T T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	02. Okt.	11.00	John Peder Samdal
Onsdag	05. Okt.	19.30	Bibelgruppe
Søndag	09. Okt.	11.00	Endre Østerhus
Onsdag	12. Okt.	19.00	Øystein Ramberg
Søndag	16. Okt.	11.00	Jakob Trodahl
Søndag	23. Okt.	11.00	Steinar Handeland
Søndag	30. Okt.	11.00	Flymisjonen
Onsdag	02. Nov.	19.30	Bibelgruppe
Søndag	06. Nov.	11.00	Lorents Nord-Varhaug
Søndag	13. Nov.	11.00	Erik Nordbø
Søndag	20. Nov.	11.00	Eivind Ydstebø
Søndag	27. Nov.	11.00	Arvid Bjerga

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

Mot kveld

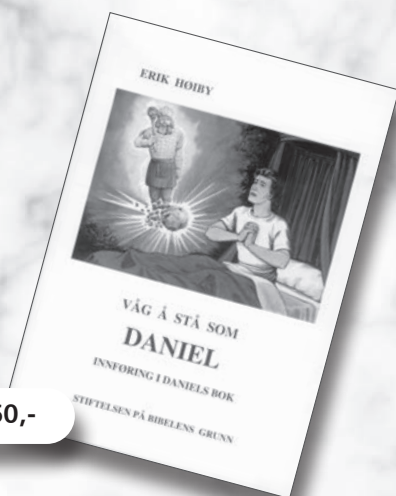
Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høiby.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CDer!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

For meg du blødde, Jesus Krist

Av Trygve Bjerkrheim

For meg du blødde, Jesus Krist,
til siste drope blod var mist.
Frå hjarta ditt det rann ein straum,
som vart for meg ein livsens flaum.

So sårt du leid på krossens tre.
Min frelsar, hjartans takk for det!
So skal eg sleppa strida der.
Ved blodet ditt eg berga er.

For meg du døydde, Jesus Krist,
i angest anda ut til sist.
Ditt hjarta brast, – for meg det var
du krossen harde pine bar.

For meg du lagdest i ei grav, -
di livssol seig i nattsvart hav.
No gruar ikkje gravi meg,
fordi ho eingong hyste deg.

For meg du opp fra døde stod.
No eig eg liv og overflod.
Eg òg ein morgon opp skal stå,
og inn til livsens gleda gå.

For meg du lever, Jesus Krist.
So skal eg møta deg til sist.
Eg ser di naglemerka hand.
So går eg glad til livsens land.